

TILL

ZACHARIAS TOPELIUS.

(Vid Konstnärsgillets julfest den 14 Januari 1883.)

Hvem drömde ej som Du engång
Då man ännu var ung,
Om strömkarlens vemodsfulla sång;
Om elfvors dans på hedens ljung;
Om hjeltebragder från det flydda;
Om sagans under, aldrig tydda. —
Och sjelfkär yngling tänkte då:
Jag skall en dag, som han, också
Ge form åt mina drömmar.

Man tänkte så. — Men ack! hur gick
Det med vår ungdomsdröm!
Den bild, sig tedde för vår blick,
Tog den väl form på lifvets ström?
Nej! fåfängt söktes idealet;
Man fann dess kärna ej, blott skalet.
Och småningom, med visshet klar,
Man fann att drömmen endast var
Ett korthus bygdt i sanden.

Så var det ej med dig. Ty allt,
Som hägrat för din syn,
Fick af ditt snille form, gestalt,
Som vinden formar silfverskyn.
Ej spårlöst har ditt lif förrunnit —
Ditt drömda ideal du funnit.
Och ryktet bär nu i sin famn
Ditt frejdade, ditt ädla namn
Med strålgmans vidt kring Norden.

Hvem har ej följt din andes flygt
I diktens ljusa rymd!
Den »Vintergata», som du bygt,
Skall aldrig utaf moln bli skynd;
Och »Sylvias» älskligt ljufva sånger,
Som tjusat oss så många gånger,
Och tonerna från »Roines» strand,
Som ljuda klart kring sjö och land,
De skola aldrig tystna.

Hvad du förtäljt för oss som små
Ur sagans underverld,
Vi lyssnat undrande derpå
I vinterqväll vid hemmets härd,
Och som vårt bästa barndomsminne
Det står så lifligt för vårt sinne.
Ja, än i ålderns gråa dar
Skall allt stå oförbleknadt qvar
Hvad barnens skald oss gifvit.

Haf tack för allt hvad skönt och stort
Du gaf din Fosterjord!
För allt det ädla, som du gjort
I tankar, handlingar och ord,
Haf tack! — Se drufvans safter strömma!
Låt oss din skål i botten tömma
Och tag den varma hyllning mot,
Som tacksamt lägges för din fot
Af Finska Konstnärsgillet.

